

AZ ERDŐ

AZ 1862-BEN ALAPÍTOTT ERDÉSZETI LAPOK 96. ÉVFOLYAMA

X. ÉVF. 8. SZÁM 313—360. OLD. 1961. AUGUSZTUS

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET VÁNDORGYÜLÉSE

Baja, 1961. július hó 7—8.

Rövid néhány év alatt immár másodszer tűzte ki az Elnökség a nyárfatermesztés kérdéseinek megvitatását az Egyesület évi vándorgyűlésének feladatául. Erdőgazdálkodásunknak ezzel a rendkívüli fontos ágával foglalkoztak az 1961. évi, a bajai helyi csoport megrendezésében tartott kétnapos vándorgyűlés szakmai előadásai, e körül forgott az előadások után kialakult vita és ez volt a tárgya a vándorgyűlés másnapján lezajlott tanulmányi kirándulásnak. Tömören és találóan fejezte ki a gyűlés célkitűzéseit az ülésterem elnöki emelvénye felett elhelyezett jelmondat:

„Erdőn, mezőn több nyárfát!”

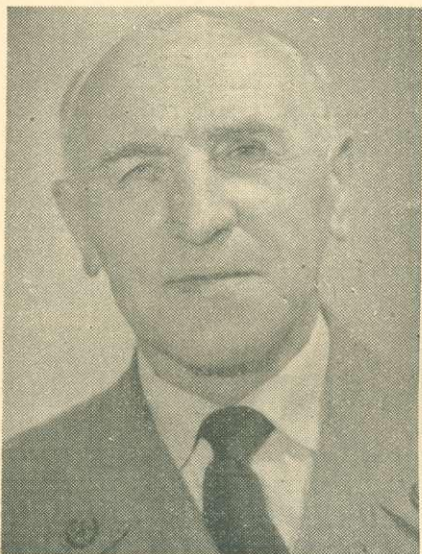
Az ország minden tájáról egybesereglett résztvevőket és a vándorgyűlés vendégeit a házigazda tisztségében *Erdélyi János*, a bajai helyi csoport elnöke, a Dunaártéri Állami Erdőgazdaság igazgatója üdvözölte a néphadsereg bajai tiszti klubjának ünnepélyes hangulatú dísztermében. A vendégek között helyet foglalt *Fenyvesi László*, az MSZMP Tolna megyei bizottságának küldötte, *Szabó Imre*, a bajai járás pártbizottságának első titkára, *Túri József* Baja város pártbizottságának első titkára, *Szabó Ferenc*, a MEDOSZ megyebizottságának titkára, *Mosonyi István*, az OEF vezetőjének helyettese, *dr. Gál János*, az Erdőmérnöki Főiskola igazgatója, *Somogyi László*, a Faipari Ludományos Egyesület elnöke. Az üdvözlés után *Madas András*, az egyesület elnöke megnyitotta a vándorgyűlést.

Elsőnek *dr. Sali Emil*, az egyesület főtítkára mondotta el beszámolóját. Ez után került sor az 1961. évi Bedő Albert-díjak kiosztására vonatkozó elnökségi határozat kihirdetésére és a díjak ünnepélyes kiosztására. Ez alkalommal *Kiss Tóth Tamás*, a Dunaártéri Állami Erdőgazdaság tolnai csemetekertjének vezetője, *Csermely László*, a Keletbükki Állami Erdőgazdaság szakfelügyelője és *Nádas József*, az Észak-somogyi Állami Erdőgazdaság szakfelügyelője nyerte a magas szakmai kitüntetés és a velejárási pénzjutalmat. Az elnökség határozatát a gyűlés résztvevői általános helyléssel fogadták és hosszan, melegen ünnepelték az új Bedő-díjasokat. A díjak kiosztása után került sor a szakmai előadások megtartására, a vita lebonyolítására, majd az ülés *Madas András* elnöki zárószavával végződött. Az ülés után ismerkedési esten vettek részt a vándorgyűlés résztvevői, vendégei.

A gyűlés második napját tanulmányi kirándulás töltötte ki. A Dunaártéri Állami Erdőgazdaságnak erre a célra berendezett egységei vitték a résztvevőket az ártér szigetvilágába és ügyesen vezetett éták vezettek ennek során a legjellegzetesebb erdőrészekbe, eredményes nyár erdősítésekbe, gondozott állományokba. A kirándulást végül búcsúvacsera zárta be.

A vándorgyűlés részletes anyagát a továbbiakban ismertetjük.

Kiss Tóth Tamás,

erdész, a tolnai csemetekert vezetője

A felszabadulás előtt a Pilisben és Tolna megyében dolgozott, ahol gondos és szakszerű telepítési, ápolási, tisztítási és gyéritési munkái eredményeként szép állományokat hagyott maga után. Nevéhez fűződik a lengyeli csemetekert telepítése, majd továbbfejlesztése. Az utóbbi tíz évben gondos, szakszerű munkával a tolnai csemetekertet kezelte. Élethivatásának tekinti munkáját. Azon kevesek közé tartozik, akik a kisebb anyagi és gazdálkodási lehetőségek ellenére kitartottak a csemetekert-kezelői beosztásukban. Üzemi munkáját lelkiismeretesen és körültekintő szakértelemmel végzi. Munkaköri kötelességén kívül az Erdészeti Tudományos Intézet által 1950-ben megindított há-

lózati, fajtaösszehasonlító, gyéritési és csemetetermelési kísérleteket a kapott irányításnak megfelelően a legnagyobb gonddal végeztette. A csemetekerti munkák gépesítése kezdetén újításaival hozzájárult a vetés, kiemelés munkájának könnyebbé, jobbra tételéhez.

id. Csermely László

erdőmérnök, szakfelügyelő
a Keletbükki Állami Erdőgazdaság területén

35 éve dolgozik az államerdészetnél, ebből 16 évet töltött a lillafüredi erdészet élén. Ez alatt mintegy 300 hektár természetes bükk fiatalost hozott létre, nemcsak a helyes vágásvezetéssel, hanem a megfelelő kímélő közelítések alkalmazásával. Érdeme, hogy a bükk természetes újulatokat fenyővel megfelelően elegyítette. Kü-

ALBERT-DÍJASOK

lönösen a Lillafüred fölötti hegyoldalakat tette értékesebbé és szebbé. Különös gonddal és érzékkel irányította a csemetekerti munkákat is. Híresek voltak a kurtabérci, jávorkúti és mezőkövesdi csemetekertjei.

A felszabadulás után főként körültekintő szervező munkájával szerzett érdemeket. Munkájában mindig a szociális szempontok vezérelték, ezzel vívta ki az egész bükki erdei munkásság osztatlan szeretetét. Bő tapasztalatait ma is szeretettel adja át a fiatal erdész-nemzedéknek. Nyugdíjból is visszatért, hogy tovább dolgozhasson a magyar erdőgazdálkodás fejlesztésén.

Nádas József

erdőmérnök, szakfelügyelő
az Észak-somogyi Áll. Erdőgazdaság területén

Tíz éve dolgozik a szöcsényi, marcali és újvárfalvi erdészetek területén. Ez idő alatt erdőfelújítással, fokozatos felújítással és alátelepítéssel 1870 hektár, erdőtelepítéssel pedig 290 hektár, összesen 2160 hektár erdő-sítést végzett jó eredménnyel, körültekintő fajajmegválasztással. Telepítési munkáinál a termőhelynek megfelelő állománytípusok kialakítását már akkor alkalmazta, amikor ez a gyakorlatban még nem volt általános ismert. Szép eredményeket ért el a nemesnyár telepítése terén is. Munkájának köszönhető, hogy erdészetei szelektált fajtaazonos anyatelepekkel rendelkeznek és az erdősítések anyagszükségletét rendszeresen biztosítani

tudják. Kocsányos és kocsánytalan tölgy állományokban bevezette a csoportos felújítógátásokat működési területén.

A fahasználati tevékenységet mindig összehangolta az erdőművelés igényeivel. Az újulat felszabadítása, az alátelepítések üteme és fejlődési stádiuma szerint ütemezte a véghasználatokat. Tarvágást csak a rontott erdők átalakításánál és olyan állományokban alkalmazott, ahol a fajajcsere-re ez volt a legcélravezetőbb. Az elsők között alkalmazta a „V“-fa jelölést és a pozitív gyérités irányelveit. Ennek eredményeként az 1954—55-ben 80⁰/₀ véghasználati és 20⁰/₀ gyéritési fatömeggel szemben a gyéritési fatömeg fokozatosan 74⁰/₀-ra emelkedett, a véghasználati pedig 26⁰/₀-ra csökkent.